

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Ἡ ἑβδομαδιαία τῶν σιτηρῶν κίνησις δὲν παρουσιάζει διαφορὰν τινα ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἐφημέρου. Τὰ θησαύματα ἐξακολουθοῦσι πάντοτε πολλὰ, ἀλλ' ἕνεκα ἐλλείψεως ἀξιολόγου παρὰ τοῖς ἀγοπωλαιοῖς παρακαταθήκης καὶ τῆς ἐν Εὐρώπῃ σταθερότητος αἱ τιμαὶ διατηροῦνται σχεδὸν αἱ αὐταὶ μὲ τὰς ἐκπερσμοῦ. 60000 κοιλὰ ἐκομίσθησαν ἐκ Ρωμυλίας, πωληθέντα ἀπὸ 9 1/4 ἕως 10 1/2 κάτω λίβρας τὰ τῆς ἄνω γραμμῆς, τὰ δὲ τῆς κάτω ἀπὸ 8 1/2 ἕως 9 1/4· τὰ σκληρὰ τοῦ αὐτοῦ μέρους ἐλλείποντα πληρῶνονται 37—38 κρ. παρ. Ἐξ Ἀνατολῆς διὰ τοῦ σιδηροδρόμου ἐκομίσθησαν 5000 κοιλῶν πωληθέντων ἀπὸ 8 1/2 ἕως 10 1/2. Ἐξ Ἀμμοῦ 2000 δοθέντα ἀπὸ 10—10 1/2, ἐκ Ρουμανίας 8000 πωληθέντα πρὸς 7 7/8, ἐκ Γαλλίας 8000 κοιλὰ γίρκας, δοθείσης πρὸς 6 3/4 καὶ ἐκ Βαλτζικίου 15000 πωληθέντα ἀπὸ 9 3/4—11. Καὶ τῆς κριθῆς αἱ τιμαὶ διατηροῦνται ἀπὸ 11 1/2 ἕως 12 1/2. Ὁ ἀραβόσιτος ὅμως ἐστὶν ἡμελημένος, κυμαινόμενος μεταξὺ τῶν 20 καὶ 21 1/2 χρυσῶν παρὰ δὲ κατ' ὁκάν. Ἡ βρώμη τιμᾶται 23 1/2 — 24 1/2 κρ. παρ. Ἡ δὲ σίκαλις περὶ τοὺς 27—28.

Εἰς τὰ ἄλευρα περιορισμέναι πράξεις λαμβάνουσι χώραν, αἱ δὲ τῆς ἑβδομάδος παντοῖαι ἀφίξεις ἀνέρχονται εἰς 5000 κοιλὰ,

Εἰς τὰ ὑσπρια καὶ σπόρους ἐπεκράτησεν ἀπραξία ἕνεκεν ἀφθόνου παρακαταθήκης εἰδῶν τινῶν· ἐξ ἑνὸς, ἀζητησίας ἐξ ἄλλου. Οἱ φασίλοι τιμῶνται ἀπὸ 80 ἕως 140 χρυσὰ γρόσια αἱ 100 ὁκάδες ἀναλόγως τοῖς ποιοτήτος, οἱ ἐξέδινθαι ἀπὸ 55 ἕως 70 κρ. παρὰ δὲ ἡ ὁκά, οἱ κύαμοι ἀπὸ 60 ἕως 65, τὰ δὲ σιρόμια ἀπὸ 90 ἕως 100. Εἰς τοὺς καναροσπόρους ἀσήμενοι πράξεις λαμβάνουσι χώραν ἀπὸ 90 εἰς 96 παρ. ἐπειδὴ οἱ ἀγοραστὰι φοβοῦνται τὰς ὑψηλὰς ταύτας τιμὰς. Οἱ λινόσποροι περιφέρονται ἀπὸ 50 ἕως 51 παρὰ ἡ ὁκά. Τὰ δὲ ἀνασόνια ἀφθονοῦντα ἐν τῇ ἀγορᾷ βραδέως κινεῖνται μεταξὺ τῶν 3 1/4 καὶ 6 1/2 ἀναλόγως τῆς ποιότητος, τῶν χιακῶν πρωτευόντων.

Ἐκ τῶν ἀποικιακῶν εἰδῶν αἱ ζακχάρις καὶ καφέδες ζωηρῶς κινεῖνται ἐνῶ τὰ λοιπὰ εἶδη λίαν μετρίως. Αἱ πρῶται αὐστριακαὶ ζακχάρις ὥς καὶ αἱ γαλλικαὶ ἀξίζουσιν 125—126, αἱ δὲ ὀλλανδικαὶ 150—152. Οἱ καφέδες ἀπὸ 11—14 λίβρας αἱ 100 ὁκάδες κατὰ τὴν ποιότητα.

Ἄκρα γαλῆνη ἐπικρατεῖ εἰς τὰ ὑψίσματα ἕνεκα τῆς εἰς διάφορα μέρη χολέρας καὶ ἰδίως τῆς ἐν Τραπεζοῦντι, ἥτις διακόπτει τὰς συγκοινωνίας. Μ' ὅλην τὴν ἐν Ἀγγλίᾳ ὑψῶσιν ἐνταῦθα κλίνομεν πρὸς τὰ κάτω, ὥστε καὶ διὰθεσις παραγγελιῶν δὲν ὑπάρχει πρὸς τὸ παρόν.

Ἡ εἰς τὰ σιτηρὰ πρὸ τινος παρουσιασθεῖσα κίνησις ἐξακολουθεῖ, ἀγορῶν γινόμενων διὰ τὸν χειμῶνα ἀνευ μεταβολῆς τῶν τιμῶν εἴτε ἐδῶ εἴτε ἐν Εὐρώπῃ.

Τὰ ρωδικὰ εἶδη τακτικὴν ἔχουσι κίνησιν εἰς τὰς αὐτὰς περίπτωσι τιμὰς.

Εἰς τὰ ἔλαια δὲν ἐπῆλθε μεταβολή τις· ἐν τούτοις εἶνε γνωστὸν ὅτι αἱ εἰσοδαὶ ἐφέτος ἀπέτυχον, αἱ δὲ ποιότητες παρουσιάζονται παρακατιναί, ὅθεν προβλέ-

πεται ὅτι τὰ τῆς τροπέζης ἔδονται σπάνια καὶ ἀκριβὰ. Εἰς τοὺς οἶνους δὲν γίνονται ὡς ἄλλοτε ἐργασίαι ἕνεκα τοῦ νέου ἐν Γαλίᾳ δασμολογίου κωλύοντος τὴν ἐξαγωγὴν.

Εἰς τὰ τῆς Ἀνατολῆς εἶδη, οἶον τιφτίκια, μαλλία, ὄπιον, τραγάκανθον, τζεχριά καὶ λοιπὰ πολλὰ ἐγένοντο ἐργασίαι ἐφέτος, ἡ δὲ κίνησις ἐξακολουθεῖ ζωνορὰ ἕνεκα ζητινείας ἐν Ἀγγλίᾳ. Οἱ μεταξοδόμυκες ἀρχίσαντες εἰς τὰς πηγὰς τῶν ἀπὸ 12 φρ. τὸ χιλιόγραμμον κατήντησαν εἰς τὰ 16, καὶ ἡ μέταξα ἀπὸ 46 φράγκα εἰς τὰ 58.

Κατὰ τοὺς τελευταίους δύο μῆνας ἀρκεταὶ ναυλώσεις εἰς πλοῖα ἐγένοντο μὲ καλλιτέρευσιν τῶν τιμῶν, ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ τῶν ἀτμοπλοίων κίνησις ὑπῆρξε λίαν μετρία, οἱ γαϊάνθορακες διετέλεσαν στάσιμοι.

Α. Ζ.

ΦΥΡΔΗΝ ΜΙΓΔΗΝ.

Ἡ κοινὴ συνεδρία τῶν πέντε ἀκαδημιῶν ἐγένετο τῇ 13/25 ὁκτωβρίου.

— Οἱ πρὸ πολλοῦ ὁ τοῦ Faust μουσουργὸς κατέλιπε τὴν Νορμανδίαν ἐν πληρεστάτῃ ὑγιείᾳ. Κατόκησε δὲ τὸν πύργον τῆς Morainville, ἐκτισμένον ἐν Mesnil-sur Blangy (Calvados) καὶ ἀνήκοντα τῷ μαρκητίῳ Beaucourt, γνωστῷ ἱστορικῷ, μεθ' οὗ συνδέεται ἀπὸ πολλοῦ. Τὴν προτεράϊαν τῆς ἀναχωρήσεως αὐτοῦ ὁ Gounod μετέσχε τῶν θρησκευτικῶν ἐσοτῶν, ἐν ᾗ διέμεινε πόλει ἐδόθησαν, ἐκτελέσας διάφορα τεμάχια ἐπὶ τοῦ ὄργανου καὶ τοῦ ἀρμονίου καὶ ᾄτας ἔτι.

Ὁ τέως ἐν Ἀθήναις πρόξενος τῆς Ἀμερικῆς κ. Ἰρβγκ Μάνετ, ἐλληνοστῆς, ἀναχωρῶν ἐξ Ἀθηνῶν, ὅπως διὰ Πατρῶν καὶ Ὀλυμπίας ἀπέβη εἰς Ἀμερικὴν, κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἀναχωρήσεως αὐτοῦ, ὡς ἀναφέρει ἡ «Ἐφημερίς», στραφεὶς πρὸς τὸν βράχον τῆς Ἀκροπόλεως ἀπεχαιρέτησεν αὐτὴν δι' ὀλίγων θερμῶν λεξέων καὶ ἐδάκρυσεν. Ἦτο ξένος καὶ διὰ τοῦτο.

— Ἀρχαῖα τεύχη καὶ ἱκανὸς ἀριθμὸς ἀναγλύφων ἀνευρέθησαν παρὰ τὸ Μενίδιον ὑπὸ τῶν ἐργαζομένων ἐργατῶν τοῦ σιδηροδρόμου Παιραιῶς-Αἰρίσσης.

— Τὰ τμήματα τοῦ ἐν Ἀθήναις Φιλολογικοῦ Συλλόγου «Παρνασσῶ» ἐποιήσαντο ἐναρξίν τῶν ἐργασιῶν αὐτῶν. Πρῶτον συνῆλθε τῇ 8ῃ ἱσταμένου τοῦ Φυσικογνωστικῶν καὶ προέβη εἰς τὰς ἀρχαιεστίας αὐτοῦ, ἐκλέξαν πρόεδρον αὐτοῦ τὸν καθηγητὴν κ. Γ. Μακκῆν, ἀντιπρόεδρον τὸν κ. Α. Κορδέλλαν καὶ γραμματεῖα τὸν κ. Γ. Φωκῆν. Μετὰ ταῦτα ἡτοχόληθη περὶ τὴν συζήτησιν τῶν λεπτομερειῶν τοῦ ἐκδοθησομένου λεξικοῦ τῶν κοινῶν ὀνομάτων τῶν ἐλληνικῶν φυτῶν ὑπὸ τοῦ κ. Χέλδραϊχ.

— Ἐπιφανὴς ἄγγλος ἱεροκτῆρυξ, ὁ κ. Φαρρῆρ, ἀντὶ παντὸς ἄλλου λόγου, ὤμειλινεν ἀπὸ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἀμθωνος περὶ τοῦ λόρδου Τέννισων ἐπὶ τῷ θανάτῳ αὐτοῦ. Ἐκ τινος περιλήψεως τοῦ λόγου τοῦ διαπρεποῦς θεολόγου ἀπο-

σπῶμεν τὸν ἐξῆς ἐπίλογον, ἐξ οὗ φαίνεται πῶς ἡ ποίησις συνδέεται τῇ θρησκείᾳ :

«Πόσον λαμπροτέραν, πόσον εὐτυχεστέραν, πόσον πλέον εὐέλπιδα κατέστησεν εἰς πλείστους ἐξ ἡμῶν τὴν ζωὴν ὁ Τέννυσων, διδάξας ἡμᾶς διὰ τῆς ποιήσεώς του, ἀνοίξας τοὺς ὀφθαλμούς μας εἰς τὸ ἀληθές καὶ τὸ ὠραῖον, ἀνοίξας τὰ ὄτια μας εἰς τὴν φωνὴν τοῦ βουνοῦ καὶ τῆς θαλάσσης, διεγείρας τὰς αἰσθήσεις ἡμῶν πρὸς τὴν γλυκεῖαν φωνὴν τῶν ἀστέρων! Χιλιᾶδες πραγμάτων, πραγμάτων, εἰς τὰ ὅποια αἱ κοιναί, αἱ τραχεῖαι ἡμῶν ψυχαὶ οὐδέποτε θὰ πρόσεῖχον, εἰς τὰ ὅποια δὲν θὰ ἠδυνάμεθα νὰ διακρίνωμεν τὴν σφραγίδαν, ἣν ἔθηκεν ἐπ' αὐτῶν ὁ Θεός. Ὁ Τέννυσων, ὅπως καὶ ἄλλοι μεγάλοι ποιηταί, μᾶς ἔμαθε νὰ θυμαζώμεν καὶ νὰ ἀγαπῶμεν».

— Ὁ ἄρτι ἀποθανὼν καθηγητὴς τῆς θεολογίας ἐν τῷ πανεπιστημίῳ τῆς Ἰέννης Lipsius κατέλειπεν ἐνδιαιρούμενος βιβλιοθήκην, πλουσίαν ἐκ σπανίων βιβλίων καὶ συλλογῶν περιοδικῶν συγγραμμάτων. Διέταξε δὲ διὰ τῆς διαθήκης αὐτοῦ ὅπως ἡ βιβλιοθήκη πωληθῇ πᾶσα ὁμοῦ εἰς μεγάλην τινα βιβλιοθήκην, μὴ διαμελισθῇ δέ.

— Τὴν ἐπωνυμίαν τοῦ ἐστεμμένου ποιητοῦ (poètes-lauréats) εἶχον πρὸ τοῦ Τέννυσων οἱ ἐξῆς ἄγγλοι ποιηταί: John Dryden, 1670· Thomas Shadwell, 1688· Nahum Tate, 1692· Nicholas Rowe, 1715· Laurence Emsden, 1718· Colley Cibber, 1730· William Whitehead, 1757· Thomas Warton, 1783· Henry James Pye, 1790· Robert Southey, 1813· William Wordsworth, 1844.

Περὶ τοῦ διαδεξιμένου τὴν ἐπωνυμίαν ἐστεμμένου ποιητοῦ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Τέννυσων οὐδὲν ἔτι ὀριστικόν. Τὸ ζήτημα οὕτω ἐτέθη ἐπισήμως. Ὑπάρχουσιν οἱ φρονούντες μάλιστα ὅτι ἡ βασιλίςσα θέλει καταργήσει τὴν τίτλον, ἄλλοι δὲ πιστεύουσιν ὅτι αὕτη θ' ἀπονεύμῃ αὐτὸν ποιητῇ τινι ἀνθρώπῳ τοῦ κόσμου (homme du monde), ὡς λέγομεν, ἐπὶ παραδείγματι τῷ σὶρ Θεοδώρῳ Martin Τρεῖς ποιηταί, οἵτινες ἐθεωροῦντο πρὸ τινων ἐτῶν ὅτι ἐπίσης θὰ τύχωσι τοῦ τίτλου, ὁ σὶρ Edwin Arnold, ὁ κ. Albert Austin καὶ ὁ κ. Lewis Morris ἀπόλεσαν ἕκτοτε πολὺ τῆς βιαιότητος αὐτῶν, ἐδείκνυσαν δὲ τὴν θέσιν αὐτῶν διὰ τῶν ποιημάτων, ἅτινα ἐδημοσίευσαν κατὰ τοῦ θανάτου ἄρτι μεγάλου αὐτῶν συναδέλφου. Ὁ δὲ William Morris, ὁ μόνος ἐπιζῶν ἄγγλος ἀληθῶς ποιητής, ἐστὶ ταυτοχρόνως ταρξίας κοινωνιστής.

— Οἱ κ.κ. Marek καὶ Despeaux ἔταξαν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο σειρὰν πεντεκαίδεκα παραστάσεων ἐν τῷ ἐν Παρισίοις Ὡδεῖῳ τῶν κυριωτάτων ἔργων τοῦ Κορνηλίου καὶ τοῦ Μολιέρου. Τῶν παραστάσεων τούτων γενήσονται καὶ ἀντίστοιχοι διαλέξεις. Ὁ μὲν Φραγκίσκος Sarcy ἀνεδείκνυτο πέντε διαλέξεις περὶ ἔργων τοῦ Κορνηλίου, ὁ δὲ Larroumet δέκα περὶ τῶν ἔργων τοῦ Μολιέρου.

— Ἡ ἐπετηρὶς τῆς ἀρίστεως τοῦ Χριστοφόρου Κολόμβου εἰς Ἀμερικὴν προύκειτο νὰ ἐορτασθῇ τῇ προπαγελθούσῃ ἐβδομαδίᾳ ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ διὰ λιτανείας, ἀποτελεσθησομένης ἐξ εἰκοσι χιλιάδων νέων καὶ νεανίδων καὶ περιελευσμένης

τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως, καὶ διὰ τεραστίου πυροτεχνήματος παριστῶντος τοὺς καταρράκτας τοῦ Νιαγάρα.

— Τὰ γερμανικὰ δικαστήρια ἐτιμώρησαν αὐστηρῶς πολυαριθμούς ὁδοντοῦατρούς, οἵτινες ἀντεποιούντο τοῦ τίτλου τοῦ διδάκτορος, ἐρειδόμενοι ἐπὶ τῶν διπλωμάτων, ἅτινα ἀπενεμήθησαν αὐτοῖς ἐν Ἀμερικῇ. Τὰ μόνα διπλώματα διδάκτορος, ἃ περ ἀναγνωρίζονται ἐν Γερμανίᾳ, εἰσὶ τὰ τῆς φιλοσοφίας, τῆς θεολογίας, τῆς νομικῆς καὶ τῆς ἱατρικῆς.

— Πωλητὴς ἀρχαιοτήτων ἐν Σικάγῳ ἐκτίθησιν ὁρολόγιον μεθ' ὅλων τῶν ἐξαρτημάτων αὐτοῦ, κατασκευασθὲν τῷ 1670 ἐν Γενεύῃ διὰ τὸν ἄγγλον ποιητὴν Μίλτωναν. Αἱ ὥραι εἰσὶν ἀνάγλυφοι οὕτως ὥστε ὁ τυφλὸς ποιητὴς νὰ δύνηται ν' ἀνευρίσκῃ αὐτὰς διὰ τῆς ψαύσεως.

— Πληροφορούμεθα ὅτι ἀφικνεῖται τῇ ἐβδομαδί ταύτῃ ἐλληνικὸς θιάσος ὑπὸ τὸν κ. Δημ. Ἀλεξιάδην, διδάξων ἐν τῷ θεάτρῳ Βέρδην. Τῷ θιάσῳ τούτῳ συμπράξει ὁ κ. Ν. Λεκατσᾶς.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ.

Ἐν τῇ κοινῇ συνεδρίᾳ τῶν δύο διοικητικῶν τῆς Ἐκκλησίας σωμάτων, γενομένη τῇ προχθὲς παρασκευῇ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῆς Α. Θ. Π. τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, ἔληξεν ἡ ἐπὶ τοῦ νέου κανονισμοῦ τῆς ἐκπαιδευτικῆς ἐπιτροπῆς συζήτησις, ἣτις παρετάθη ἐπὶ τινι καιρὸν ἕνεκα τῆς ἐπικρατησάσης μεταξὺ τῶν μελῶν τῶν δύο σωμάτων διχογνωμίας σχετικῶς πρὸς τὸ ἄρθρον περὶ ἐπόπτου τῶν σχολῶν. Δύο γυνῶμαι ἐπεκράτουν περὶ τοῦ διορισθησομένου ἐπόπτου τῶν ἀνὰ τὴν ἀρχιεπισκοπὴν Κωνσταντινουπόλεως ἐλληνικῶν σχολῶν.

Οἱ μὲν ἐφρόνουν ὅτι ὁ διορισθησόμενος δεόν νὰ ᾖ κληρικός, οἱ δὲ ὅτι καλὸν εἶνε ἡ ἐκλογὴ νὰ ἀφελῇ ἐλευθέρων, ἀναλόγως δὲ τῶν προσόντων τῶν ἐκάστοτε προσώπων, νὰ διορισθῇ ἀδιακρίτως κληρικός ἢ λαϊκός. Ἐπὶ τέλους ὑπερίσχυεν ἡ γνώμη ὅτι ὁ διορισθησόμενος δεόν νὰ ᾖ κληρικός, οὕτω δὲ ἔληξεν ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ νέου κανονισμοῦ τῆς ἐκπαιδευτικῆς ἐπιτροπῆς, ὅστις παραδίδεται προτεχῶς πρὸς ἐκτύπωσιν ἐν τῷ πατριαρχικῷ τυπογραφείῳ. Προσεχῶς τὰ δύο σώματα ἐπιληφθήσονται τῆς ἀναθεωρήσεως τοῦ ἐκλογικοῦ κανονισμοῦ, ἐφ' οὗ πρὸς προμηνύεται μεγάλη συζήτησις.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Ἀπὸ τινων ἐβδομαδίων τὰ χρηματιστήρια τῆς Εὐρώπης διατελοῦσιν ἐν καχεκτικῇ καταστάσει, ἡ δὲ κερδοσκοπία δὲν τολμᾷ νὰ ἐξέλθῃ τῶν ὀρίων τῆς ἐπιφυλακτικότητος, ὥστε ἡθελε νομίσει τις ὅτι εὐρισκόμεθα εἰς τὴν νεκρὰν λεγομένην ἐποχὴν. Τὸ χρηματιστήριον τῶν Παρισίων ἀπώλεσε μέγα μέρος τοῦ θάρ-